

Sygn. akt II CZ 123/06

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

w sprawie z wniosku M.B.

przy uczestnictwie M.G.

o podział majątku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 lutego 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 3 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 3 listopada 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie na postanowienie tego Sądu z dnia 29 czerwca 2006 r., oddalające zażalenie wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 10 maja 2006 r. o odrzuceniu apelacji ze względu na jej nieopłacenie. Wyjaśnił, że skarga kasacyjna wnioskodawczynie była niedopuszczalna.

Zażalenie wnioskodawczynie kwestionujące odrzucenie skargi kasacyjnej jest bezzasadne.

Przepis art. 519¹ §1 k.p.c. dopuszcza w postępowaniu nieprocesowym skargę kasacyjną – analogicznie jak art. 398¹ §1 k.p.c. w procesie - tylko w odniesieniu do dwóch kategorii proceduralnych postanowień sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - a mianowicie w odniesieniu do kończących postępowanie w tych sprawach postanowień w przedmiocie odrzucenia wniosku oraz postanowień w przedmiocie umorzenia postępowania. Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 czerwca 2006 r. nie należało do żadnej z tych dwóch kategorii postanowień.

Nie podlegało ono także, jak trafnie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394¹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., ponieważ - choć kończące postępowanie w sprawie - zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ §3 k.p.c.).